

WITTE, Karel de (Roosendaal 16 februari 1921 –
Jette 16 mei 1983).

Studeerde na middelbaar onderwijs aan het Sint-
Lievenscollege en het Sint-Stanislascollege te Ant-
werpen twee jaar aan de Sociale School te Heverlee

en werd maatschappelijk assistent. Tijdens de oorlog ondergedoken, was De Witte daarna stagiair-journalist bij de *Gazet van Antwerpen*, vervolgens ambtenaar bij het **Algemeen Christelijk Vakverbond** en eerste bezoldigde secretaris van de Katholieke Werkliedenbonden in het arrondissement Mechelen.

In januari 1946 werd De Witte lid van de pas opgerichte Brusselse redactie van de *Gazet van Antwerpen*, die hij sinds 1960 tot aan zijn dood leidde. Hij was in 1947-1949 de grondlegger en medestichter van de **Vlaamse Journalistenclub**, waarvan hij tot 1962 secretaris en van 1962 tot 1964 voorzitter was. In 1957 hielp hij bij de oprichting van het **Vlaams Komitee Wemmel**. Een der eerste daden van het comité was het uitgeven van een door De Witte en meester Dries de Meerleer opgesteld *Witboek*, waarin de thesis werd verdedigd, dat er in de gemeenten rondom de Brusselse agglomeratie eigenlijk, op grond van de taalwet van 1932 (bestuur), geen **faciliteiten** mochten worden toegestaan, daar die alleen voor de **taalgrensgemeenten** waren bedoeld. Tevens betoogde het *Witboek* dat de verfransing het werk van grondspeculanten was, toen nog een vrij schokkende stelling.

De Witte was ook bestuurslid van het **Vlaams Komitee voor Brussel** en medestichter van de "Wemmelse Eendracht", de Vlaamse eenheidslijst bij de gemeenteraadsverkiezingen van 1969; ook was hij medestichter van het Jan van Ruusbroeccollege aan de Mutsaard te Laken-Brussel.

In de journalistiek legde De Witte zich toe op de binnenlandse politiek. In zijn hoofdartikelen deed hij zich kennen als een verdediger van de vooruitstrevende Vlaamsgezinde richting bij de christendemocraten. Volgens zijn collega **Manu Ruys** droeg hij aldus in niet geringe mate bij tot de verwerping van het **Egmontpact** dat naar zijn mening de vestiging van Franstaligen in de Vlaamse **randgemeenten** van Brussel bevorderde.

In 1967 schreef De Witte *Brussel Open Stad*, waarin hij een uitgebreid overzicht geeft van het vraagstuk-**Brussel**. Hij meende dat de Nederlandstaligen ondanks alles niet mochten twifelen aan hun toekomst in de hoofdstad; Brussel mocht geen derde macht worden, maar een open stad waar iedereen zich thuis kan voelen.

WERKEN: *Brussel Open Stad*, 1967.

LITERATUUR: 'Karel de Witte ging recht door zee. Manu Ruys over zijn vroegere strijdmakker', in *Gazet van Antwerpen* (16 januari 1996).

GASTON DURNEZ*